

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

א גוט שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

אשרינו מה טוב חלקינו אז מיר האבן זוכה געווען צו אזא הייליגן יום טוב. מיר האבן זוכה געווען צו עסן די הייליגע מאכלים פון מלאכים, די מצה וואס מען איז זוכה דורכדעם צו אמונה, אזוי אויך די פיר כוסות פון גאולה וישועה.

מיר פארגעסן נישט די הכנות צום יום טוב ווען מיר האבן טעג און וואכן גערוימט און מבטל געווען דעם חמץ פון שטוב און פון אונזער הארץ.

וויפיל דארפן מיר דאנקן דעם באשעפער אז ער האט אונז מצוה געווען צו אזעלכע הייליגע זאכן. מיר האלטן שוין אינמיטן די טעג פון ספירת העמר לאמיר זען א קליין שטיקל אין לקוטי הלכות (פסח ט) וויאזוי ר' נתן טייטש דעם פסוק "וספרתם לכם ממחרת השבת".

אין תורה שטייט וספרתם לכם, דרש'נען חז"ל 'לכם - לעצמכם' אז יעדער איד דארף ציילן ספירה פאר זיך, פון דעם קען מען זיך מחזק זיין אז יעדער איינער דארף דינען דעם באשעפער לויט זיין ענין און זיין מצב און עלטער, און נישט אראפפאלן ביי זיך און האבן חלישות הדעת פון אנדערע קינדער וואס דאכט זיך אז זיי זענען

בעסער פון מיר.

עס איז דא א קליין תורה'לע וואס רופט זיך "אחד הי' אברהם", וואו דער רבי זאגט אז דער עיקר התקרבות צום באשעפער פון אברהם אבינו איז געווען אז שטענדיג האט ער געטראכט ביי זיך אז ער איז איינער אליין אויף דער וועלט, ער האט נישט געקוקט אויף קיין שום מענטש וואס האט געלאכט פון אים א.ד.ג.

דער הייליגער רבי פארציילט אונז טאקע אין דער מעשה פון חכם וחסד אז דער חסד איז געווען א שוסטער און האט נישט געקענט די מלאכה פון שוסטעריי אזוי ווי עס דארף צו זיין, זיינע שיד וואס ער האט פארקויפט האט געהאט דריי עקן, אבער ער האט זיך בארימט מיט זיין שיד און געזאגט: "ווי שיי און ווי זיס איז דאס שיעלעו!", ווען זיין ווייב האט אים געפרעגט: "פארוואס אנדערע שוסטער'ס נעמען דריי גולדן פאר א פאר שיד און דו נעמסט נאר א גולדן מיט א האלב?" האט ער געענטפערט: "דאס איז יענעם מעשה און דאס איז מיין מעשה, און ווייטער וואס האבן מיר צו רעדן פון אנדערע?"

זאגט ר' נתן אין די מעשה קען מען פארשטיין אפאר זאכן וואס איז נוגע צו עבודת השם, אז מען דארף זיך פירן מיט תמימות און זיין שטענדיג פרייליך, אפילו אז דער מענטש איז א גרויסער ארימאן בגשמיות, ווען זיינע חברים האבן אפאר מאל דאפלט מער פון אים, עסן מיט טרינקען, בגדים און אלע אנדערע געברויכן, דארף א

דעם אלעם אפילו אויב דאס דאווענען קוקט נעבעך אויס אן א פנים און אן א טעם דארף מען זיך זייער מחזק זיין און מאכן אן עסק דערפון.

טראץ וואס מיינע חברים קענען מיר אַנקוקן ווי דער שטאַט'ס נאר, וועל איך ציילן ספירה פאר מיר און זיך פרייען מיט יעדע קליינע נקודה וואס מען פארדינט.

דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זיי אזוי ווי דער הייליגער תם און מיר זאלן זוכה זיין צו תמימות באמת און זיין שטענדיג פרייליך.

מענטש זיין זייער פרייליך מיט וואס ער האט, און זאל זיין אן עשיר השמחה בחלקו.

דאס זעלבע ווען א אינגל זעט ווי זיינע חברים זענען חשוב'ער און פיל גרעסער פון אים אין תורה ותפלה, מער פון טויזנט מאל גרעסער, טאר מען נישט אראפפאלן ביי זיך בשום אופן, אזוי ווי ביי די מעשה פונעם תם, וואס די שיד מיט דריי עקן איז מרמז אויפן דאווענען, מיט

איין אעשה'לע

דער באשעפער באווייט וואונדער
סאר זיינע ליבס קינדער

וועט בלייבן דארט. ווייל עס לוינט שוין נישט צו צאלן אריבערצופירן צו די נייע דירה. אבער ווען דער טאג פון אריבערגיין איז אנגעקומען און מיינע עלטערן האבן געזען אז א נייע סאפע וועט נישט זיין אזוי שנעל, האבן זיי געהייסן פאר די ארבעטערס אריינלייגן אין טראק אינאיינעם מיט די אלע מעבל. אפילו דער גוי'שער ארבעטער האט געקרימט מיט די נאז, "דאס שלעפסטו אויף? לאז עס דא איבער, " האט ער געזאגט זיין מבינות...

"ער איז פויל צו שלעפן, " האט מיין טאטע געזאגט. "זאל ער טון וואס מ'הייסט..."

אזוי איז אריבער נאך א יאר, און דערנאך נאך א האלבע יאר ביז פסח איז אנגעקומען. מיר גרויסע קינדער האבן פלייסג פסח'דיג געמאכט דער שבת צימער; דער טיש, די בענקלעך, ספרים שאפע, אלעס איז אריבער אונזער געניטע הענט וואס האבן עס געוואשן און געווישט, אויסראטנדיג יעדעס ביסל חמץ. ווען עס איז געקומען צו ריין

ווער האט שוין אמאל געזען א צעריסענע סאפע-בעט? אסאך מענטשן האבן א צעריסענע סאפע, אבער אזאנס ווי אונזער סאפע האבן ווייניג מענטשן געזען. דאס איז געווען נישט סתם צעריסן נאר שוין צעפליקט... מיינע עלטערן האבן געזאגט אז זיי ווילן נישט קויפן א נייע סאפע ווייל אזוי דארף מען נישט שרייען אויף די קינדער. ביי אונז האט דער סאפע געקענט זיין א טראמפאלין!

פאר מיר זענען אריבער א נייע דירה האבן מיר, גרויסע קינדער געהאפט אז דער סאפע

דעם אנדערן טאג זענען אונזערע עלטערן נאכאמאל אריבער צום געשעפט און זיך נאכאמאל אומגעקוקט מיט האלבע אויגן, נישט ממש ערנסט צו קויפן, ווען מיר קינדער אינדערהיים זענען ווייטער מתפלל מיט די גאנצע כח און פונגה...

דער פארקויפער האט זיי געוויזן א טייערע סאפע פון בעסטן קוואליטעט, שטערקסטע לעדער און זייער באקוועם וואס איז זייער ביליג צוליב דעם וואס די קאמפאני האט זיך עפעס פאררעכנט און בטעות געשיקט א גאנצע סטאק. יעצט האבן זיי נישט וואס צו טון דערמיט און געבן עס אַוועק פאר זייער ביליג. אין די ערב פסח טעג האבן זיך פיל משפחות מחיה געווען מיט דער מצאָה.

מיינע עלטערן האבן געקוקט אויף דעם און מחליט געווען אז דאס וועט זיין א 'התבודדות בענקל'. מען וועט עס ניצן צו מאכן באקוועמעהייט התבודדות, תהלים זאגן, זאגן שמות הצדיקים, ליקוטי תפלות, אד"ג.

גלייך ווען מיין טאטע איז אהיימגעקומען האט ער געטראפן געלט אין באַנק וואס ער ווייסט נישט פון וואו דאס קומט. אַפֿשר איז עס אַ טעות? אָבער ווען ער האט מברר געווען איז ער געוואויר געווארן אז דאס איז שוין נישט קיין טעות נאר אַ מתנה פון באשעפער לכבוד יום טוב. די געלט איז געווען כמעט די גאנצע סומע פון דער סאפע.

ערב פסח איז אנגעקומען א הערליכע סאפע וואס האט אונז פארשאפט א שמחת יום טוב!

מאכן די סאפע האבן מיר אויסגערויפן אז דאס קענען מיר נישט מאכן. צווישן די צעפליקטע לעדער זענען געווען בערג מיט חמץ און שמוץ. "ווי אזוי קען מען פסח'דיג מאכן אזא זאך?"

מיין טאטע האט געזאגט אז מען וועט אריינגיסן שאַרפע זייפן וואס פארברענט די חמץ און איבערדעם וועט מען ארויפלייגן א סחורה און ס'וועט זיין פֿשר לִפְסַח לְהִלָּכָה. אָבער מיר קינדער האבן זיך נישט אזוי געפרייט צו דעם 'היתר'.

"זייסט מתפלל", האבן אונזערע עלטערן אונז געמוטיגט. "מ'קען קיינמאל נישט וויסן."

און אזוי האבן מיר געטון, אָבער עס האט אויסגעקוקט פון זיי אז זיי האבן בכלל נישט געפלאנט אריינצונעמען אַ נייע סאפע אין השבון. דער רבי איז געווען שטרענג קעגן מאכן חובות און מיין טאטע פֿרוברט מיט אלע כוחות נישט אריינצופאלן אין חובות. און קויפן א סאפע וועט ער נישט אויף חובות.

דעם אנדערן טאג איז מיין מאמע געגאנגען צו א געשעפט וואס איז געווען פונקט נעבן א געשעפט פון מעבל. זי האט נאר אריינגעבליקט דארט, נישט צו קויפן, נאר צו פֿרעגן, און עפעס איז אריין אין איר קאפ. זי האט געטראפן עפעס א סאפע פאר זייער ביליג און זי האט שוין אנגעהויבן צו קלערן אז אַפֿשר טאקע?

דער דרייַסטער קאנטאניסט

אים געפאקט ביי די מעשה, ווען ער איז געווען באצירט מיט זיינע תפלין. דער אויפזעער ווערט אין בעס. 'אזא חצפה פון א איד! שוין וועט מען אים לערנען די ביינער! ער קומט נאנט צו די הייליגע תפלין און מיט זיינע אומווערדיגע הענט רייסט ער אראפ די הייליגע תפלין פון ר' יצחק דוד'ס ריינע קאפ. ר' יצחק דוד האט דאס נישט געקענט פארשווייגן. אזוי צו פארשוועכו די הייליגע תפלין? יצחק דוד איז געווען פיזיש א שטארקער מענטש - א גבורה וואס דער אויבערשטער האט אים געשאנקן, און יעצט ווען ער האט געדארפט לוחם זיין פארן באשעפער'ס כבוד איז דאס אים גוט צוניץ געקומען. ער האט געגעבן דעם אפיציר א קנאק מיט זיין ביקס און דער אפיציר איז געפאלן א טויטער אויפן ארט. פארשטייט זיך אז ר' יצחק דוד האט נישט געמיינט אים צו הרגענען, נאר אים צו לערנען א לעקציע.

גלייך איז געווארן אן איבערקערעניש אין מיליטער. א קליניקייט? א סאלדאט האט ערלעדיגט אן אפיציר. אפילו דאס וואלט געווען מיט א גוישער סאלדאט וואלט ער באקומען א שטאף, אבער דא רעדט זיך עס פון א איד! דאס איז זיכער א זאך וואס מען דארף שטרענג באהאנדלען.

וועלכער אינגל האט נאכנישט געהערט פון אזא ווארט, 'קאנטאניסטן?' דאס זענען די קינדער וועלכע זענען אוועקגעריסן געווארן פון זייערע עלטערן אינדערהיים דורך דעם רסישן צאר און זיינע זעלנער, וואו מען האט די קינדער אריינגעריקט אין די רסישע מיליטער.

פערציג יאר האט ר' יצחק דוד כהן ז"ל - דער טאטע פון ר' נפתלי כהן ז"ל - זיך פארזוימט אין די פרעמדע מיליטערישע באראקן, אפגעזונדערט פון זיין ווארימע משפחה, פארווארפן צווישן די שמוציגע רסישע גוים. ער

איז געווען קוים א קליין קינד ווען מען האט אים בארויבט פון זיינע עלטערן, אבער פון אידישקייט האט ער נישט פארגעסן. ער האט זיך פרוברירט צו האלטן ווי

ווייט מעגליך. ווען ער האט בר מצוה געהאט האבן אים זיינע פארווייטאגטע עלטערן געשיקט עפעס גאר א טייערן אוצר, א הייליגע פאר תפלין. די איין זאך האט אים געהאלטן פעסט, 'זיינע תפלין', וואס ער האט נישט פארפאסט צו לייגן טראץ די סכנות וואס איז געווען, אויב מען וועט אים כאפן לייגן אט די אידישע בענדלעך אויף זיינע הענט, און פארבינדן העכערן קאפ.

אייןמאל האט עס טאקע פאסירט! אן אויפזעער פון די מיליטער האט

המשך בעז"ה די אנדערע וואך

א שמועס מיט'ן זיידן

זיידן
און
אויגן
און
אויגן

נישט אנוועק, נאר עס בלייבט אין אונז און באגלייט אונז ווייטער. דאס מיינט אז דער 'פסח', די קדושה פון דער יום טוב איז אריין אין אונז.

אבער דינע פראגעס בערעלע זענען געוואלדיג! עס מאכט מיר אליין קלאר דעם ענין.

בערעלע - באמת? מיינע פראגעס העלפן פאר זיידן?

זיידן - דינע שאלות בערעלע פרעגט זיך ביי יעדן איינעם, נאר גרויסע מענטשן לערנען אסאך דאס קען צוברענגען אז צומאל פארלירן זיי די הנמימות און פשיטות פון א קינד וואס פרעגט זיין פראגע אזוי אמת'דיג און לויטער. מען הערט א גוט ווארט און שוין גייט מען ווייטער, מען שטעלט זיך נישט אפ א מינוט צו אריינקלערן, 'וואס האב איך דא געהערט, וואס איז פשט? וואס האט דאס מיט מיר?'

פארשטיסט בערעלע? דינע פראגעס העלפן מיר זייער שטארק צו אמת'דיג פארשטיין די זאכן וואס מיר שמועסן.

בערעלע - הא, יישר כח זיידן. איך פריי מיר

אזוי שטארק אז ס'איז גוט אז איך פרעג, ווייל איך האב עפעס וואס איך שעם זיך אביסל צו רעדן וועגן דעם. חול-המועד פסח האבן מיר זייער גוט פארברענגט אינדערהיים, אבער ווען איך האב ארויסגעקוקט פון פענסטער און געזען ווי די שכנים פארן ארויס צוזאמען אויף א שפאציר איז מיר געווארן אביסל אוימעטיג... שפעטער האבן מיר אינגלעך פון שול דערציילט אז זיי זענען ארומגעפארן אין שיינע פלעצער... מיין טאטע וויל נישט פארן חול-המועד אין ערגעץ נישט, ער זאגט, "אשרי יושבי ביתך", וואויל איז אונז אז מיר האבן א ערליכע שטוב און מען קען פארברענגען

בערעלע - א גוטן זומער, וואס מאכט זיידן? אלע פסח'דיגע זאכן זענען שוין פארפאקט?

זיידן - געלויבט דער באשעפער אלעס איז אין ארדענונג, וואס פארציילסטו בערעלע?

בערעלע - וואס זאל איך זאגן? איך האב שוין אזוי געווארט אויף פסח און עס איז אזוי שנעל אריבער, ממש עטליכע טעג צוריק האט מען געארבעט און געשוויצט. און יעצט קוק איך צוריק און איך ווייס נישט ווי אזוי דער יום טוב איז מיר אנוועקגעפלוין אין איין אויגנבליק...

זיידן - אמת, אזוי קוקט אויס, אבער מ'דארף גלייבן אין דעם וואס דער טשערינער רב שרייבט אז דער יום טוב גייט נישט אריבער נאר ס'גייט אריין!

בערעלע - וואס מיינט ס'גייט אריין? אין מיר איז דא פסח?

זיידן - יא! אזוי ווי דו הערסט! פסח איז נישט קיין טאפעדיגע גשמיות'דיגע זאך איין מינוט האסטו עס און די צווייטע מינוט איז עס מער נישטא. יום טוב פסח איז א העכערע ליכטיגקייט וואס קומט אראפ אויף יעדן איד, און עס גייט

דארט איז עס הכל הכלים גארנישט מיט נישט... אבער אז איינער ברענגט דארט אביסל לקוטי תפלות וואס ער האט געזאגט ווערט דארט אזא רעש אז אלע מלאכים קומען צו לויפן... לאמיר זען, לאמיר הערן, הא, הייליגע דיבורים, ליכטיגע השפעות אראפגעברענגט, דארט איז עס אזא ווערדפולע זאך וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן!!!

בערעלע - זייד, ס'איז באמת א נייע קוק, איך האב נישט געוואוסט אז דאס ביסל לקוטי תפלות וואס איז זאג איז אזוי חשוב און טייער.

זייד - אוודא! און אזוי אויך יעדעס ווארט פון תורה פון דאווענען, יעדע תנועה וואס מען טוט א מצוה אדער א גוטע זאך, און אפילו אז מען וויל נאר טאן גוטס איז אויך זייער טייער. ווייל קיין שום רצון ווערט נישט פארלוירן. אבער עס פעלט אויס די אמונה צו גלויבן אז אזוי איז עס, אזוי קוקט מען אויבן.

ר' אליהו חיים רוזין ז"ל איז געווען א תלמיד פון ר' אברהם בן ר' נחמן. איינמאל האט ער זיך באהאלטן נעבן דעם רבינ'ס ציין ווען ר' אברהם האט דארט געמאכט התבודדות האט ער געהערט ווי ער וויינט און זאגט צום אויבערשטן: "רבונו של עולם, אוואו נעמט מען די אמונה אז קיין שום דבור ווערט נישט פארלוירן? אוואו? אוואו? וואו נעמט מען די אמונה אז די שטייטט איבער מיר און הערסט יעדעס ווארט וואס איך רעד?"

צוזאמען. ברוך ה', איך האב דעם יום טוב אסאך געלערנט מיט מיין טאטע און ברידער און געשפילט אינאיינעם, אבער איך פיל עפעס אזוי געבענדיג, אלע חברים אין חדר דערציילן וואו זיי זענען אלץ געפארן און שפאצירט און איך? וואס זאל איך שוין זאגן? איך האב נאר דעם פסח אליין!...

זייד - איי, מיין צדיק! די וועלט נארט אונז אפ! דער הייליגער רבי זאגט, 'דאס זאלט איר באקומען פון מיר אז די וועלט זאל אייך נישט לאזן נארן...' ווייל עס איז דא די בליק פון דער וועלט, און עס איז דא א העכערע סארט בליק פון עלמא דאתי - א בליק פון דער אנדערע וועלט.

בערעלע - ווי אזוי קען מען וויסן דער בליק פון אויבן אין הימל - די אנדערע וועלט?

זייד - זייער גוט פרגעסטו! די גרויסע צדיקים, זיי ווייסן. זיי לערנען אונז אויס ווי אזוי מען קען דא אויף דער וועלט קוקן אויפן תכלית. לאמיר טראכטן צוזאמען, ווי אזוי קוקט מען דא אויף דער וועלט ווען א אינגל דערציילט אז ער איז געווען אין א פארוויילונגס פארק? געוואלדיג! יעדער וויל הערן ווי אזוי ס'איז געווען... און ווען א אינגל דערציילט אז ער האט געזאגט אביסל לקוטי תפלות? הא, זייער שוין, ס'איז נישט אזוי אינטערעסאנט...

אבער אויבן אין הימל איז עפעס אנדערש אינגאנצן... אויב איינער קומט דארטן זאגן ער איז געווען אין א מעכטיגע פארק... וועט מען אינגאנצן נישט וויסן וואס ער רעדט דא, וואס איז דאס א חידוש? א הייליגע ספר? א מצוה?

ר' אליהו חיים האט דערצייילט אז די ווערטער זענען אים אזוי שטארק אריין אין די ביינער, אז ער האט עס קיינמאל מער נישט פארגעסן. די דיבורים האבן אים אויסגעלערנט ווי אזוי מאכט מען התבודדות באמת. ווייל מען דארף אסאך וויינען און בעטן דעם אויבערשטן צו האבן א ריינע אמונה, גלייבן אז ס'איז דא אן אנדערע וועלט, און דארט קוקט מען אנדערש. דער עיקר אז דארט זאל מען נישט זיין נעבעכדיג און פארשעמט...

בערעלע - אזא ישועה אז אונז האבן אזא רב'ן, איך פיל שוין אנדערש אינגאנצן, אבער איך האב מורא אז ווען איך וועל קומען צווישן אנדערע קינדער וועל איך אלעס פארגעסן....

זידי - אויף דעם דארף מען אסאך בעטן דעם אויבערשטן און זיך שטארקן די אמונה אז

כאטש דא קוקן נישט אויס מיינע גוטע מעשים אזוי געשעצט אבער אויבן איז עס גרויס, שוין און טייער, אזוי ווי ר' נתן האט געזונגען ווען די מתנגדים האבן אים געווארפן שטיינער. ער האט זיך געשטארקט אז כאטש יעצט קריגט מען זיך אויף אים אבער צום סוף וועלן אלע זען אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט... יעדער איינער קען זיך שטארקן מיט די ווערטער, נישט נאר ר' נתן, נאר אויך יעצט ווען דו זעסט אז דינע גוטע זאכן זענען נישט טייער ביי דיר קען מען זיך שטארקן און זינגען פאר זיך אליין די ליד, לאמיר זינגען צוזאמען:

"אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט וועט מען זען ווען משיח וועט קומען... גדולתינו ותפארתנו יגלה משיח צדקנו..."

לייערע קינדער

עס ווארט אייך אפ אמתה

אלע קינדער וואס וועלן מאכן די בחינות פון די זיבן בעטלערס פון די וואך ביז די ענדע פון די מעשה וועלן באקומען בעז"ה א מתנה ביים גרויסן סיום וואס וועט בעז"ה פארקומען אין בית שמש ר"ח תמוז.

די דרייצנטע מעשה וואס דער הייליגער דבי האט דערציילט

די זיבן בעטלערס 3

גיזאגט צו זיי (דהיינו דער טובער בעטלער וואס ער דערציילט דאס אלץ) איף לעב חיים טובים בעסערע פון אייך.

והארניא, ווארין אז איר לעבט חיים טובים העלפט זע דער מדינה ווארין סע פארהאנדן א מדינה וואס זיי האבן גיהאט א גארטן און אין דעם גארטן איז גיווען פירות וואס זיי האבן גיהאט אלירליי טעמים וואס אין דער וועלט.

און זיי האבן גיהאט אלירליי ריחות וואס אין דער וועלט. און סע דארט גיווען אין דעם גארטן אלירליי מראות. וואס פאר א פארב און אלע קווייאטן וואס אין דער וועלט. איז אלץ גיווען דארט אין דעם גארטן.

און סע גיווען איבער דעם גארטן איין א גראדניק (דהיינו דער וואס ער זעהט צו דעם גארטן) פלעגט די מדינה צו לעבין חיים טובים דארף דעם גארטן.

איז דארט דער אגראדניק פארפאלן גיווארין. מיילא וואס סע איז דארט דא אין דעם גארטן. מוז בודאי שוין גאר צו נישט ווערין ווארין סע איז זיך שוין ניט דא דער אגראדניק. וואס ער זאל דעם גארטן צו זעהן און זיך פארין ארום אים וואס מע פאדארף ארום דעם גארטן צו טאן.

לוישמיר זיי וואלטן נאך גיקאנט לעבין פון די ספחים פון דעם גארטן (דהיינו פון דער וידער וואקסונג. דהיינו דאס וואס סע וואקסט אין א גארטן אליון פון דעם וואס סע פאלט אראפ)

איז אנגימוען א מלך אכור (פלומר איין אום דערבארמיקער) אויף דער מדינה און דער מלך האט זיי גאר ניט גיקענט טאן.

איז ער גיגאנגען און האט זיי פליא גימאכט די חיים טובים פון דער מדינה וואס זיי האבן פון דעם גארטן. און ניט ער האט פליא גימאכט דעם גארטן.

נאר ער האט איבער גילאזט אין דער מדינה. דריי כתות קנעכט. און ער האט זיי אן גיזאגט. אז זיי זאלן טאן דאס וואס ער האט זיי גיהייסן. און דורך דעם וואס זיי האבן דארט גיטאן. דאס וואס דער מלך האט זיי גיהייסן. דורך דעם.

האבן זיי פליא גימאכט דעם טעם. ווארין דורך דעם וואס זיי האבן דארט גיטאן. דורך דעם האבן זיי גימאכט. אז ווער סע וועט וועלן פילן א טעם. זאל דאס האבן א טעם פון נבילה. און אזוי האבן זיי פליא גימאכט דעם ריח אז אלע ריחות זאלן האבן א ריח פון חלבנה. און אזוי האבן זיי פליא גימאכט די

אין דעם אנדערין טאג פון שבעת ימי המשתה. האבן זיך די חתן פלה ווידער דערמאנט. אין דעם אנדערין בעטלער. וואס ער איז גיווען א טובער וואס ער האט זיי מחיה גיווען.

און האט זיי גיגעבן ברויט. און זיי האבן גיווינט און גיבענקט. ווי נעמט מען דא אהער דעם טוביבן בעטלער וואס ער האט אונז מחיה גיווען.

דערווייל. ווי זיי האבן אזוי גיבענקט נאך אים. דערנווייל קומט ער אריין. און זאגט איך בין דא. און איז אויף זיי ארום גיפאלן און האט זיי גיקושט.

און ער האט צו זיי גיזאגט. היינט שענק איך אייך במתנה. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך אז איר זאלט לעבין. אזוי א חיים טובים (פלומר א גוט לעבין) אזוי ווי איך. ווארין פריר האב איך אייך גיבענטשט דערמיט. היינט שענק איך אייך מיין חיים טובים במתנה גמורה דרשה גישאנק:

איר מיינט אז איך בין טוב. איך בין גאר ניט טוב. נאר די גאנצע וועלט. טרעפט ביי מיר גאר ניט אן אז איך זאל הערין זייער חסרון. ווארין גאר אלע קולות פון דער וועלט. זענען אלע נאר פון חסרונות.

ווארין איטליכער שרייט אויף זיין חסרון. דהיינו אויף דעם וואס סע גייט אים אפ. און אפילו אלע שמחות פון דער וועלט. זענען אלע נאר פון חסרונות. וואס מע פרייט זיך אויף דעם וואס סע איז אים אפ גיגאנגען. און היינט האט ער דאס וואס סע איז אים אפגיגאנגען.

און ביי מיר טרעפט די גאנצע וועלט גאר ניט אן. אז איך זאל הערין זייער חסרון. ווארין איך לעב אזוי א חיים טובים וואס סע האט גאר קיין שום חסרון ניט. און איך האב א הסכמה דרויף אז איך לעב חיים טובים, פון דער מדינה פון עשירות. און זיין חיים טובים איז גיווען. ער האט גיגעסין ברויט און גיטרוקען וואסער. (האט ער זיי דערציילט).

באשר סע פארהאנדן א מדינה וואס אין איר איז גרויס עשירות. זיי האבן גרויסע אוצרות. אמאל זענען זיי זיך צום אויף גיקומען די עשירים.

האט זיך אטליכער אנגיהויבן צו בארימען מיט זיין חיים טובים. ווי אזוי ער לעבט חיים טובים. און איטליכער האט דערציילט. דער סדר פון זיין חיים טובים. האב איך מיר אנגירופן און האב

איבער דעם איז זיי גיפּעלין די עצה. אז זיי זאלן שיקין צו דער מדינה פון עשירות. זיי וועלן זי בונדאי העלפּין. האבין זיי אזוי גיטאן. און זיי האבן גישיקט שלוחים צו דער מדינה פון עשירות. זענען די שלוחים גיגאנגען האבין זיי איינס דאס אנדערע באגעניגט. (דהיינו די שלוחים האבן זיך באגעניגט מיט דער מדינה פון עשירות אויף דעם וועג. ווארן די מדינה פון עשירות האט זיך צו זיי גינאולט גיין כפ"ל)

האבין זיי גיפּרעגט די שלוחים וואו היין גייט איר. האבין זיי גיפּעפּערט מיר גייען צו דער מדינה פון עשירות אז זיי זאלן אויב העלפּין. האבין זיי זיך אנגיירופין. מיר זענען דאס אלליין די מדינה פון עשירות. און מיר גייען צו אייך.

האב איך מיר אנגיירופין (דהיינו דער טויבער בעטלער וואס ער דערציילט דאס אלץ) צו זיי. איר באדארפט זיך צו מיר. ווארן איר קאנט זיך ניט גיין אהין און זאלט זיי העלפּין כפ"ל. (ווארן אז זיי זענען נאר גיווען נאכהט צו דער מדינה האט זיי אלליין שוין אויף גישאט. מכל שפן וכו' כפ"ל) בכך בלייבט איר דא און איך וועל גיין מיט די שלוחים. צו העלפּין זיי.

בין איך גיגאנגען מיט די שלוחים. און בין גיקומען אין דער מדינה אריין. בין איך אריין גיקומען אין א שטאט אריין. האב איך גיזעהן. סע קומען מענטשן. און סע זאגט איינער א ווערטיל.

און דערנאך זענען נאך צו גיקומען מענטשן ביז סע גיווארן א רעדיל מענטשן און זיי האבן גיזאגט ווערטיליך. און זיי האבן גילאכט האב איך מיר צו גיהערט וואס שמוסין זיי. האב איך גיהערט. זיי ריידין ניבול פה. און דער זאגט א ווערטיל פון ניבול פה. און דער זאגט אביסיל איידלער און דער לאכט און דער האט הנאה און דעסט גלייכין אזוי ווי דער שטייגער איז.

דערנאך בין איך ווייטער גיגאנגען אין איין אנדערע שטאט. (פון דער מדינה) האב איך גיזעהן צוויי מענטשן קריגין זיך. איינער מיט דעם אנדערין. מחמת עפעס א משא ומתן. זענען זיי גיגאנגען צום בית דין זיך לדון. האט זיי דאס בית דין גיפּסקיט. דער איז זפאי און דער איז חניב.

זענען זיי ארויס גיגאנגען פון דעם בית דין דערנאך האבין זיי זיך ווידער צוקריגט. און האבן גיזאגט אז זיי ווילן שוין ניט דאס בית דין נאר זיי ווילן איין אנדער בית דין. האבין זיי זיך אויסגייליבן איין אנדער בית דין. האבין זיי זיך גילאדין פאר יענעם בית דין.

מראה. ווארן זיי האבן גימאכט. אז סע זאל זיין טונקיל אין די אויגן. אזוי ווי סע איז אז סע וואלקינדיק. (דאס האבן די דריי פתות קנעכט אלץ אנגיארבעט אין דער מדינה דארך דעם וואס זיי האבן דארט גיטאן וואס דער מלך האט זיי גיחייסן כפ"ל).

היינט אז איר לעבט חיים טובים העלפּט זע דער מדינה. (אזוי זאגט אלץ דער טויבער בעטלער צו דער מדינה פון עשירות וואס זיי האבן זיך בארימט אז זיי לעבן חיים טובים כפ"ל) און איך זאג אייך אז איר וועט זיי ניט העלפּין. וועט עס אייך אויף שאטין. (דהיינו דאס וואס ביי דער מדינה איז פלא גיווארן די מראה און דער טעם און דער ריח. דאס וועט אייך אויף דער לאנגען).

האבין זיך אויף גייהויבן די עשירים הנ"ל. און זענען גיגאנגען צו דער מדינה און איך בין אויך מיט זיי גיגאנגען. און אויף דעם וועג האבין זיי אויף גילעבט איטליכער זיין חיים טובים ווארן זיי האבן גיהאט אוצרות כפ"ל.

ווי זיי זענען גיקומען נאכהט צו דער מדינה. האט אנגייהויבן ביי זיי אויף פלא צו ווערין. דער טעם און די איבריקע זאכן האבין זיי דערפילט אז סע איז ביי זיי פלא גיווארן.

האב איך מיר אנגיירופין צו זיי. מיידוף היינט אז איר זענט נאך ניט אריין גיגאנגען אין דער מדינה. איז שוין ביי אייך פלא גיווארן דער טעם און די מראה און דער ריח. ווי וועט שוין זיין. אז איר וועט אהין אריין גיין. און מכל שפן ווי קאנט איר זיי נאך העלפּין.

האב איך גינעמען מיין ברויט און מיין וואסער. און האב זיי גיגעבן. האבין זיי גיפילט אין מיין ברויט און וואסער אלע טעמים (און אלע ריחות וכו') און סע איז ביי זיי פאררעכט גיווארן וואס סע איז ביי זיי פלא גיווארן. (דהיינו דער טעם און די מראה און דער ריח).

און זענע מדינה. דהיינו די מדינה וואס ביי זיי איז גיווען דער נאָרטין (וואס ביי זיי האט מען פלא גימאכט דעם טעם וכו' כפ"ל) האבין זיי זיך אנגייהויבן ארום צו קוקן אז זיי זאלן פאר רעכטין די מדינה וואס ביי זיי איז פלא גיווארן דעם טעם וכו' **האבין זיי זיך מיישב גיווען.** באשר סע איז פארהאנדן א מדינה פון עשירות (דהיינו טאקע די מדינה פון עשירות הנ"ל וואס דער בעטלער האט מיט זיי גישמוסט כפ"ל) איז זיי גיפּעלין (דהיינו דער מדינה וואס דער נאָרטין איז דארטין גיווען איז זיי גיפּעלין)

אז דער אגראדניק זייערע וואס ער איז פארפאלן גיווארן (וואס דורך אים האבן זיי גילעבט חיים טובים) איז ער פון איין שורש מיט דער מדינה פון עשירות. וואס זיי לעבן אויף חיים טובים.

דערנאך האט זיך ווידער צו קריגט איינער פון די דאזיגע מיט איין אנדערין האבן זיי זיך ווידער אויסגיקליבן איין אנדער בית דין. און אזוי האבן זיי זיך דאָרט ווייטער צו קריגט. דער מיט דעם. און דער מיט דעם. און זיי האבן זיך אויסגיקליבן אלע מאל איין אנדער בית דין.

ביז די גאנצע שטאט איז פול גיווען מיט פתי דינים. האב איך א קוק גיטאן. האב איך גיזעהן. אז דאס איז מחמת סע איז דאָרט קיין אמת ניט דא. און היינט איז דער מטרה דין און איז נושא פנים צו דעם. (פלומר ער חנפטי יענעם און פסקיט אים צו) און דערנאך איז יענער נושא פנים אים (פלומר דערנאך פסקיט יענער ווידער אים צו) ווארין זיי נעמען שוחד און סע איז ביי זיי קיין אמת ניט דא.

דערנאך האב איך גיזעהן אז זיי זענען פול מיט ניאוף און סע איז דאָרט זייער פיל ניאוף ביז סע איז שוין גאר ביי זיי גיווארין ווי א הימל. האב איך זיי גיזאגט. אז דער איבער איז ביי זיי

פליא גיווארין. דער טעם און דער ריח און די מראה ווארין דער מלך דער אכזר הנ"ל. ער האט ביי זיי איבער גילאזט. די דריי כתות קנעכט הנ"ל. אז זיי זאלן אום גיין און זיי זאלן פליא מאכין די מדינה.

ווארין זיי זענען אום גיאנגען און האבן גירעט צווישן זיי ניבול פה. און זיי האבן אריין גיבראכט ניבול פה אין דער מדינה אריין. און דורך ניבול פה איז ביי זיי דורך דעם פליא גיווארין דעם טעם אז אלע טעמים האבן איין טעם פון נבילה. און אזוי האבן זיי אריין גיבראכט שוחד אין דער מדינה אריין און דורך דעם איז ביי זיי פליא גיווארין די מראה און סע איז ביי זיי טונקיל גיווארין אין די אויגן.

ווארין אזוי שטייט פי השוחד יעור עיני חכמים. פלומר שוחד מאכט בלינד די אויגן. און אזוי האבן די קנעכט אריין גיבראכט ניאוף אין דער מדינה. און דורך דעם איז פליא גיווארין דער ריח ווארין דורך ניאוף ווערט פליא דער ריח.

(און דאס האט עס דער מלך אכזר איבער גילאזט דריי כתות קנעכט אין דער מדינה. און האט זיי גיהייסן אז זיי זאלן אום גיין און זיי זאלן אריין גרענגען די דריי עבירות אין דער מדינה. און דורך דעם איז ביי זיי פליא גיווארין די מראה און דער טעם און דער ריח פנ"ל)

בכן זאלט איר זעהן פאר רעכטין די מדינה פון די דריי עבירות. און איר זאלט נאך וזכין נאך די מענטשן (דהיינו נאך די קנעכט וואס זיי האבן עס אריין גיבראכט די דריי עבירות אין דער מדינה פנ"ל) און איר זאלט זיי פארטרייבן. און אז איר וועט אזוי טאן. און איר וועט אפרייניקן די מדינה פון די דריי עבירות זאג איך אייך. אז לא די

וואס סע וועט ביי אייך פאר רעכט ווערן דער טעם און די מראה און דער ריח, נאך מער. אפילו דער אגראדניק וואס ער איז ביי אייך פארפאלן גיווארן. וועט ער זיך אויך קאנען אפזוכן.

האבן זיי אזוי גיטאן. און זיי האבן אנגיהובן צו רייניקן די מדינה פון די דריי עבירות. און זיי האבן נאך גיזוכט נאך די מענטשן. (דהיינו נאך די קנעכט פנ"ל)

און זיי האבן אנגיכאפט א מענטשן. און זיי האבן אים גיפרעגט. פון וואנעט קומסטו אהער. ביז זיי האבן גיחאפט די מענטשן פון דעם מלך אכזר. (דהיינו די דריי כתות קנעכט הנ"ל) און זיי האבן די מענטשן ארויס גיטריבן. און זיי האבן אפגירייניקט די מדינה פון די עבירות.

דערווייל איז גיווארן א רעש. אפּשער איז פאָרט דער משווענער דער אגראדניק. ווארין סע גייט אום א משווענער. און ער זאגט אלץ אז ער איז דער אגראדניק און איטליקער האלט אים פאר משווע. און מע ווארפט אים נאך שטיינער. און מע טרייבט אים אועק.

טאמער פארט איז טאקע ער דער אגראדניק. איז מען גיאנגען און מע האט אים גיבראכט. האב איך גיזאגט (דהיינו דער בעטלער דער טוביער וואס ער דערציילט דאס אלץ) א ונדאי איז ער דער אגראדניק (דהיינו דער וואס זיי האבן פריי גיזאגט אז ער איז משווע).

נמצא האב איך א הסכמה פון דאָרט אז איך לעב חיים טובים ווארין איך האב זיך פאר רעכט די מדינה (און דאָרף אים האט זיך זיי אפילו דער אגראדניק אפגיוכט. האבן זיי ווידער גילעבט חיים טובים פנ"ל) היינט שענק איך אייך במתנה מיין חיים טובים.

איז דאָרט גיווארין זייער א גרויסע שמחה און א גרויסע חדוה. און זיי זענען זייער פרייליך גיווארן: דער ערשטער האט זיי גישענקט חיים ארוכים דהיינו לאנג לעבין און דער אנדערער האט זיי גישענקט חיים טובים. דהיינו גוט לעבין.

און אזוי אלע בעטלערס זענען אלע דערנאך גיקומען אויף דער חתונה און האבן זיי גישענקט דרשה גישאנק דאס דאזיגע וואס זיי האבן זיי פריי גווינטשן אז זיי זאלן זיין אזוי ווי זיי.

און היינט האבן זיי דאס גישענקט זיי במתנה גמורה דרשה גישאנק.

געווינער אויף די בחינות פון פסח איז: הילד החשוב נתי גוטליב, ירושלים, (זיבן בעטלערס 2)

מען קען אפנעמען די מתנה ביים משגיח אין תלמוד תורה ברסלב ירושלים

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל,

02-5-3333-72

646-585-3040

בחינה אויף ספורי מעשיות

די דרייצנטע מעשה (3) פון די זיבן בעטלירס

- יא. וואס האט ער געזען אין די בתי דינים דארטן?
 אז זיי זענען עהרליכע דינים
 אז זיי מאכן יושרדיגע פשרות
 אז זיי זענען שוחד און ס'איז נישטא ביי זיי קיין אמת
- יב. וואס נאך האט ער געזען אין די מדינה?
 אז זיי זענען בעלי גאון
 אז זיי זענען פיל מיט ניאוף
 אז זיי זענען בעלי אמונה
- יג. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט דעם טעם פון די מדינה?
 דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
 דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
 דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- יד. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט די מראה פון די מדינה?
 דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
 דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
 דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- טו. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט די ריח פון די מדינה?
 דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
 דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
 דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- טז. וואס זאגט זיי דער בעטלער אויב זיי וועלן רייניגן די מדינה פון די דריי כתות?
 אז עס וועט פאראכטן ווערן ביי זיי די מראה טעם און ריח
 אז זיי וועלן טרעפן דעם אגראדניק
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יז. וואס האט דער טויבער בעטלער געגעבן דרשה געשאנק?
 חיים ארוכים
 חיים טובים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יח. סאלת ככות: ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם טויבער בעטלער?
 כיום שב"ק כ"ה אדר תק"ע
 כיום רביז'י"ט אדר תק"ע
 ב'ל"ט שב"ק ג' ניסן תק"ע

- א. וואס איז געווען דער גוטער לעבן פון דעם טויבער בעטלער?
 ער איז אסאך ארום געפארן
 ער האט געגעסן ברויט און געטרינקען וואסער
 ער האט געגעסן אלע מיני מטעמים
- ב. מהאשק האמשה: וואס האט פאסירט צו די שירים ווען זיי האבן גענומען ברויט און וואסער פון דעם בעטלער?
 זיי האבן געפילט אין דעם אלע טראם און אלע ריחות
 עס האט פארלאזט זייער מראה טעם ריח
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. מיט וואס האבן זיך בארימט די עשירים וואס דער טויבער בעטלער האט פון זיי א הסכמה?
 מיט זייער עשירות
 מיט זייער אריכות ימים
 מיט זייער חיים טובים
- ד. וואס איז געווען אין דעם גארטן וואס דער בעטלער דערציילט זיי פון דעם?
 פירות וואס האבן אלע טעמים וואס ס'איז דא אין דער וועלט
 אלע מיני ריחות און אלע מיני מראות פון דער וועלט
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואס האט די מדינה געהאט דורך דעם גארטן?
 אריכות ימים
 חיים טובים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. וואס האט דער מלך אכזר געטון?
 כליא געמאכט דעם גארטן
 כליא געמאכט זייער חיים טובים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. וואס האט פאסירט צו די עשירים ווען זיי זענען געקומען נאנט צו די מדינה פון דעם גארטן?
 זיי האבן אוועק געווארפן זייער געלד
 ס'איז ביי זיי כליא געווארן די טעם
 זיי האבן אנגעהויבן צו שרייען
- ח. צו וועם האבן די מדינה פון דעם גארטן געשיקט שליחים זיי צו העלפן?
 צו דעם טויבער בעטלער
 צו די מדינה פון די עשירים
 צו דעם אגראדניק
- ט. ווער איז אריין געגאנגען מיט די שליחים צו די מדינה פון דעם גארטן?
 דער טויבער בעטלער
 די עשירים
 דער אגראדניק
- י. וואס האט ער געהערט רעדן אין די מדינה?
 חיוזק און התעוררות
 לשון הרע
 ניבול פה

קלינג אריין אין טעלעפאן ליין
אויף קנעפל 255 צו הערן דער
ניגון פון דער וואך

ניגון ואמרה

(ליקו"מ רס"א, שנת כ"א, ח"א)

וויל דער עיקר
דביקות און
התחברות צו השם
יתברך איז דורך

ווער האט עס מחבר געווען?
רבינו נתמן מברסלב, ר' מענדל ליטוואק,
ר' סנדר טראוויצער, רבי ר' ברוכל פון
מעזיבוס, ר' יצחק ברייטער,

וועלכע ניגון איז דאס?

וועל אויס איינס פון די:
קה אלי, רננו צדיקים, ברכת החודש,
אתה נגלית, ניגון הנשמות